

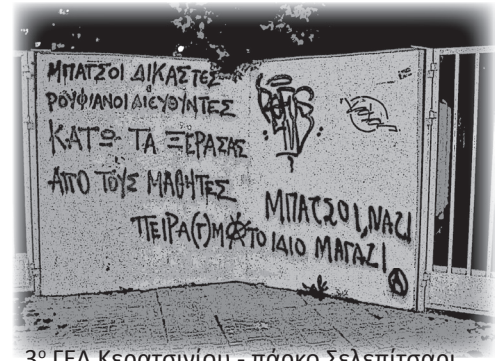
μπάτσοι, δικαστές, ρουφιάνοι διευθυντές

κάτω τα ξερά σας από τους μαθητές

το πείρα(γ)μα

peiragma@hotmail.com
πρωτοβουλία ενάντια στον θάνατο της παιδείας

3° ΓΕΛ Κερατσινίου - πάρκο Σελεπίτσαρι

περιμετρικά του 2ου ΓΕΛ Κερατσινίου

Το πείρα(γ)μα είναι μια πρωτοβουλία συντρόφων/-ισσών από τη συνέλευση του Ρεσάλτο που με έναν αυτοοργανωμένο και αντιεραρχικό τρόπο δοκιμάζει αλλά και δοκιμάζεται, μέσω ενός πειρα(γ)ματικού λόγου, ενάντια στον θεσμό του σχολείου και του εκπαιδευτικού συστήματος γενικότερα. Μακριά από το να αναγνωρίσει το ρόλο του μαθητή (βλέποντας τον ως έναν ακόμα ρόλο από αυτούς που το κράτος και ο καπιταλισμός απλόχερα μοιράζουν) προσπαθεί να προκαλέσει ρήγματα στη λογική που θέλει τον μαθητή αποκομμένο από την υπόλοιπη κοινωνία. Οπότε μην παραξενευτεί κανείς αν δει κείμενα που δεν αφορούν την μαθητική καθημερινότητα.

Στους δρόμους και τα σχολεία του Κερατσινίου, της Δραπετσώνας, της Νίκαιας, του περάματος το πείρα(γ)μα δεν πουλιέται, δεν αγοράζεται, αλλά μοιράζεται με την κυριολεκτική έννοια της λέξης- μιας και οι ιδέες μας, οι αξίες μας, οι πράξεις μας, η ζωή μας ολόκληρη δεν είναι εμπόρευμα να ανταλλάσσονται με χρήματα ή οτιδήποτε άλλο.

Πάντα επιδιώκοντας την επαφή και την επικοινωνία με όσους και όσες προτιμούν να είναι η άμμος και όχι το γράσο στα γρανάζια του συστήματος.

Αιούσατε, αιούσατε... η διευθύντρια του 2ου Γ.Ε.Λ Κερατσινίου κλήθηκε από το τοπικό αστυνομικό τμήμα για να καταθέσει ονόματα μαθητών που συμμετείχαν στις μαθητικές καταλήψεις τον Οκτώβριο του 2013. Σε αντίθεση με τον διευθυντή του γυμνασίου στο οποίο συστεγάζονται και ο οποίος αρνήθηκε να ενημερώσει τις αστυνομικές αρχές, η διευθύντρια του λυκείου έδωσε 8 ονόματα μαθητών.

Μπάτσου, δικαστές, ρουφιάνοι διευθυντές

φώτο από 1° ΓΕΛ Κερατσινίου, τα υπόλοιπα συνθήματα είχαν σβηστεί την επόμενη μέρα

Οι μαθητές, κλήθηκαν με την σειρά τους να καταθέσουν και απειλήθηκαν από τους μπάτσους του Α.Τ. Κερατσινίου ότι θα κατηγορηθούν για κακουργηματικές πράξεις και ότι θα χάσουν την δυνατότητα να υποβάλουν μηχανογραφικό δελτίο για τις πανελλαδικές εξετάσεις. Την Δευτέρα 17/2, στις 12:30 οι 8 μαθητές περνάνε από εισαγγελία στα δικαστήρια Πειραιά.

Το παραπάνω περιστατικό δεν μπορεί να ειπωθεί αποκομμένο από την επίθεση που εκτυλίσσεται τα τελευταία χρόνια.

Εκτός των σχολικών τειχών: Μειώσεις μισθών και συντάξεων, χαράτσια, ανεργία, απολύσεις, κατασχέσεις, extra φόροι, αυξήσεις στους λογαριασμούς των ΔΕΚΟ και στα εισιτήρια των ΜΜΜ, αυτοκτονίες, δυσλειτουργία νοσοκομειακών μονάδων και την ίδια στιγμή καταστολή και φόβος.

Εντός των σχολικών τειχών: 7ωρη πλήξη, εντολές, δυσλειτουργία σχολικών μονάδων, 4 πανελλήνιες στο λύκειο, συγχωνεύσεις σχολείων, επαναφορά βάσης του 10, καταστολή μαθητικών διαδηλώσεων, δικαστήρια μαθητών, ρουφιανέματα διευθυντών, εισβολές μπάτσων σε κατειλημμένα σχολεία.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες που διαδηλώνουν στους δρόμους, οι μαθητές και οι μαθήτριες που καταλαμβάνουν σχολεία δίνοντάς τους νέα νοήματα, οι μαθητές και οι μαθήτριες που δεν αφήνουν μόνους συμμαθητές τους απέναντι σε μπάτσους, σε δικαστές, σε ρουφιάνους, που δηλώνουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους με αποχές, με κείμενα και κινήσεις αλληλεγγύης, οι μαθητές και οι μαθήτριες που αντιστέκονται, δεν είναι μόνοι. Η θέση μας είναι δίπλα τους. Η θέση των συμμαθητών τους είναι να βρεθούν δίπλα τους. Η θέση των καθηγητών είναι να αρνηθούν τον ρόλο τους και να βρεθούν με ξεκάθαρο τρόπο δίπλα τους. Απέναντι σε όποιους συναδέλφους τους που είτε από βλακεία, είτε από άγνοια, είτε από επιλογή βρίσκονται στη θέση του ρουφιάνου και με την βολική δικαιολογία «Με κάλεσε η αστυνομία, είναι και η αξιολόγηση, τι να έκανα;» δημιουργούν προηγούμενο για να εφαρμοστούν οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις και να εμπεδωθεί ο φόβος στους μαθητές. Τέτοιες κινήσεις το μόνο που κάνουν είναι να συνεισφέρουν στην εφαρμογή των σχεδίων των «από πάνω»: καταστολή, φόβος, ανηλεής εκμετάλλευση.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες που μπροστά στην καταστροφή της ζωής τους σφίγγουν τα δόντια και σηκώνουν το βλέμμα, δεν είναι μόνοι!

Κάτω τα ξερά σας από τους μαθητές

Αλληλεγγύη στους μαθητές που αγωνίζονται

*κείμενο που μοιράστηκε από το πείραγμα στις 17/2 στην συγκέντρωση στην εισαγγελία Πειραιά. Η υπόθεση παραμένει σε εκκρεμότητα.

Μαθητικές Αντιστάσεις

*Επιλέγουμε την αναδημοσίευση κινήσεων, αντιστάσεων, λόγου μαθητών/τριών με τις οποίες, αν και δεν ταυτιζόμαστε πάντα, θεωρούμε ότι κινούνται σε κατεύθυνση σύγκρουσης με ότι στέκεται πάνω από τα κεφάλια μας...

6η Δεκέμβρη

Στις 6/12/13 εκατοντάδες μαθητές/τριες πραγματοποίησαν διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας με αφορμή την εξέγερση του Δεκέμβρη 2008 και τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τον μπάτσο Κορκονέα. Οι κυρίαρχοι αντιμετωπίζουν τη νεολαία σαν έναν εν δυνάμει εχθρό τους και όπως έχουν δείξει οι πρόσφατες μαθητικές κινήσεις (εξέγερση του Δεκέμβρη, πορείες, διαδηλώσεις, καταλήψεις, δημιουργία μαθητικών πρωτοβουλιών) σωστά τους λογαριάζουν σαν τέτοιους... Σε αυτό το πλαίσιο διμοιρίες των ΜΑΤ περικύκλωσαν τους διαδηλωτές στα Προπύλαια και προχώρησαν σε δεκάδες βίαιες προσαγωγές και συλλήψεις.

*Πορείες και διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν από μαθητές και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας.

Περίπου 50 μαθητές επιτέθηκαν στο αστυνομικό τμήμα επί της οδού Παπαναστασίου στο Αιγάλεω. Οι μαθητές πέταξαν ό,τι είχαν στα χέρια τους καταθέτοντας την απέχθειά τους στους ένστολους δολοφόνους που 5 χρόνια μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου -όχι μόνο δεν έχουν δείξει ίχνος έστω και κροκοδείλιας μεταμέλειας αλλά δεν χάνουν ευκαιρία για ασκήσεις εξευτελισμών και περιφρόνησης προς τη νεολαία -και όχι μόνο. Πέτρες, νεράτζια και 2 μολότωφ «θύμισαν» στους μπάτσους για μια ακόμη φορά ότι είναι εχθροί της ελευθερίας, σκυλιά των αφεντικών και... ανεπιθύμητοι. Η προσπάθεια να συλλάβουν έναν μαθητή απέβη άκαρπη μπροστά στην αποφασιστικότητα των συμμαθητών...

Αντιφασισμός

Την Παρασκευή 17/1 με αφορμή τα φλάιερ της χρυσής αυγής που πετάχτηκαν στο 4ο ΓΕ.Λ Πάτρας μαθητές από το σχολείο μάζεψαν τα «σκουπίδια» και τα έκαψαν παραδειγματικά ενώ πραγματοποιήθηκε και παρέμβαση με κείμενο και τρικάκια από την αυτόνομη συλλογικότητα μαθητών/τριών «Ανυπάκουοι Μαθητές».

Αθήληγγυή

Παρέμβαση για τους διωκόμενους μαθητές στη Λαμία.

Στις 18/9 οι «ανυπάκουοι μαθητές» πραγματοποίησαν παρέμβαση με τρικάκια, κείμενο και πανό στο 13ο ΓΕ.Λ. Πάτρας δείχνοντας την έμπρακτη αλληλεγγύη τους στους διωκόμενους μαθητές στη Λαμία, τους οποίους συνέλαβαν οι μπάτσοι την ώρα που έκαναν κατάληψη, αλλά και σε όλες τις μαθητικές καταλήψεις.

Κείμενο των μαθητών του ΕΠΑΛ Ηγουμενίτσας μετά και την σύλληψη 10 συμμαθητών τους.

Εμείς οι μαθητές του ΕΠΑΛ Ηγουμενίτσας θέλουμε να καταγγείλουμε τη φασιστική συμπεριφορά του διευθυντή μας αλλά και τη συμπεριφορά του διευθυντή του ΙΕΚ απέναντί μας. Επίσης θέλουμε να καταγγείλουμε την εισβολή της αστυνομίας στην κατάληψη του σχολείου μας, σήμερα 15-10 τα ξημερώματα, μετά από μήνυση του διευθυντή ΕΠΑΛ και ΙΕΚ και τη σύλληψη 10 συμμαθητών μας στους οποίους απαγγέλλθηκαν κατηγορίες και ορίστηκε διάσκιμος. Δεν είμαστε εγκληματίες, απλά παλεύουμε για τη δική μας μόρφωση που εσείς μας στερείτε. Δεν είναι ήυση να πηγαίνετε τους αγωνιζόμενους μαθητές σε διαμαρτυρία αμαυρώνοντας το ποινικό τους μητρώο λόγω αντίστασής τους στα φασιστικά νομοσχέδια του κράτους. Ζητάμε συμπαράσταση από όλους τους μαθητές αλλά και από ολόκληρη την κοινωνία. **ΑΜΗΛΕΤΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ ΜΑΣ ΤΟΥ ΕΠΑΛ ΛΑΜΙΑΣ ΜΑΘΗΤΕΣ του ΕΠΑΛ Ηγουμενίτσας.**

σχόλιο πάνω στην καθημερινότητα του σχολείου

πλέον εν έτη 2014 έκανε την εμφάνισή του και ο μπάτσος της τουαλέτας. κυκλοφορεί συνοδεία υγειονομικού υπαλλήλου κάνει τσεκ σε τουαλέτες σχολείων. το πρώτο κρούσμα σημειώθηκε σε σχολεία της καβάλας. το άλλοθι της κίνησης, η απαγόρευση του καπνίσματος. έτσι για να είναι παρόντες σε κάθε στιγμή της καθημερινότητάς μας. όταν απαγορεύσουνε το χέσιμο δηλαδή που θα τους βάλουν??

6 χρόνια Δημοσιό
3 χρόνια Γυμνάσιο
3 χρόνια Λύκειο ...

Και τώρα τι;

Βρίσκεσαι στο τελευταίο σχολικό έτος, μια ανάσα πριν δώσεις πανελλήνιες και μετά... ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ! Πόσες φορές το 'χεις σκεφτεί αυτό; Και μόνο η εικόνα να βγαίνεις από την αίθουσα την τελευταία μέρα των εξετάσεων και να βάζεις ένα τέλος σε όλα αυτά τα χρόνια, σου προσφέρει μεγάλη χαρά και ανακούφιση. ΤΕΛΟΣ! Επιτέλους τελείωσαν αυτά τα 12 χρόνια με το υποχρεωτικό καθημερινό ξύπνημα στις 7 το πρωί, τις ανιαρές και πληκτικές ώρες που δεν πέρναγαν με τίποτα μπροστά στα θρανία, τις επιπλήξεις του καθηγητή επειδή δε διάβασες ή επειδή προτίμησες να περάσεις πιο ευχάριστα αυτό το γαμημένο 45λεπτο αντί να κάθεις σαν άγαλμα (όπως αρμόζει...). Από εδώ και μπρος ξεκινάς τη ζωή σου ελεύθερος από το σχολικό μαρτύριο. Αλήθεια όμως, έχεις σκεφτεί ποτέ για όλα αυτά τα δεσμά του σχολείου, που τώρα εσύ ξεφεύγεις; Γιατί υπήρχαν και ποια η σκοπιμότητα τους; Και τέλος πάντων μετά από το τέλος των πανελληνίων τι ακολουθεί;

Το σχολείο, με όλες αυτές τις ατελείωτες διδακτικές ώρες αλλά και με τις σχέσεις και τους ρόλους που το δομούν (διευθυντής, καθηγητής, μαθητής), είναι μια μεγάλη μηχανή παραγωγής πειθαρχημένων υπηκόων, το οποίο καλείται να περάσει από το κόσκινο των πανελληνίων για να διοχετευθεί σε όλες τις βαθμίδες της εργασιακής-κοινωνικής πυραμίδας (από τον εργάτη με τον εξευτελιστικό μισθό, μέχρι το αφεντικό με τις βρωμοδουλειές και το αστείρευτο χρήμα). Πουλάει αφειδώς το παραμύθι της επαγγελματικής επιτυχίας ως ένα κλειδί για την εξασφάλιση της καλύτερης ζωής και της κοινωνικής καταξίωσης. Δημιουργεί διαχωρισμούς του καλού και κακού μαθητή, του επιμελή και του τεμπέλη, που τελικά αντανακλώνται σε μια θέση στην εργασιακή πυραμίδα (ο καλός μαθητής προορίζεται συνήθως για μια διανοητική εργασία, με πιο ψηλό μισθό η οποία του προσφέρει και την κοινωνική αναγνώριση, ενώ ο κακός προορίζεται για μια

χειρωνακτική δουλειά και συγκροτεί το φθινό εργατικό δυναμικό)

Οι πανελλήνιες λοιπόν δεν μπορούν να σηματοδοτήσουν κανένα «ευτυχές τέλος» παρά μόνο μια πιο ξεκάθαρη επαφή με την εντατικοποίηση, τον ανταγωνισμό και την αποξένωση. Πλέον πιο συνειδητά ο μαθητής αρχίζει να ενσωματώνει λογικές «πατάω επί πτωμάτων για το προσωπικό μου συμφέρον και βόλεμα» και να συμφιλιώνεται με αυτές, αφού έτσι και αλλιώς όλα είναι ένας αγώνας δρόμου, από το 20 στις εξετάσεις μέχρι το να βρεις μια θέση για δουλειά.

Και αφού περάσουν αυτές οι μέρες, το μέλλον σου προδιαγράφεται και με επίσημους όρους από δω και μπρος. Εάν ανήκεις στους «κακούς» μαθητές ήρθε η ώρα να βγεις στη πραγματική ζωή και να έρθεις αντιμέτωπος με την ανεργία, την εκμετάλλευση και με ότι αυτά συνεπάγονται (εξαντλητικά ωράρια, χαμηλοί μισθοί, εργατικά ατυχήματα, άγχος κλπ). Εάν πάλι ανήκεις στους καλούς μαθητές τότε συγχαρητήρια, κέρδισες μια θέση στα πανεπιστημιακά ιδρύματα και 4-5 χρόνια φοιτητικής ζωής.

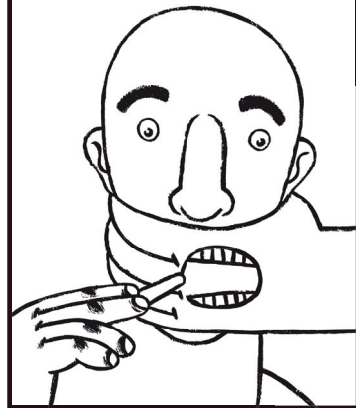
Ας μην τρέφουμε αυταπάτες, το πανεπιστήμιο δεν είναι και ούτε υπήρξε ποτέ αυτός ο πολυπόθητος-ιερός χώρος μόρφωσης και προσωπικής καλλιέργειας, που μας παρουσιάζεται. Η γνώση που επιλέγει να «προσφέρει» είναι τόσο εξειδικευμένη, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα της αγοράς εργασίας, τόσο αποστειρωμένη, που δεν αφήνει πολλά περιθώρια σκέψης και δημιουργικότητας στους φοιτητές, καταδικάζοντάς τους έτσι στην ημιμάθεια. Ταυτόχρονα είναι και ένας ολόκληρος ιδεολογικός μηχανισμός, προωθεί και αυτό με τη σειρά του τον ανταγωνισμό, τον ατομικισμό και τον καριερισμό πάνω στην λογική της ατομικής επιλογής («ο καθένας για την πάρτη του», «οι προσωπικές επιλογές που κάνουμε θα καθορίσουν την ζωή μας», «δεν υπάρχουν περιθώρια για συλλογικές αποφάσεις όποιος αρπάζει την ευκαιρία»). Παράλληλα φροντίζει ο κάθε φοιτητής να κατακτήσει τα απαραίτητα στοιχεία-χαρακτηριστικά, έτσι ώστε να μπορεί να διατηρεί και να αναπαράγει την ταυτότητα της μελλοντικής του εργασίας (π.χ. ο μηχανικός αύριο μεθαύριο θα βγει αφεντικό, πρέπει να έχει ενσωματώσει τη λογική ότι αυτός είναι ο πιο ικανός για να παρθούν οι σωστές αποφάσεις, να επιτηρεί τους άλλους και να αναγνωρίζει τη δουλειά του ως πιο σημαντική από του κάθε εργάτη.) Με λίγα λόγια το πανεπιστήμιο είναι ουσιαστικά ένα εργοστάσιο παραγωγής που, αφ' ενός εμπορεύεται τη γνώση, αφού τελικά ό,τι μαθαίνεις το μαθαίνεις με κύριο σκοπό τη μελλοντική σου δουλειά και αφ' εταίρου διαμορφώνει αναλώσιμα προϊόντα – φοιτητές έτοιμα να στελεχώσουν υπάκουα τις επιχειρήσεις. Τέλος το πανεπιστήμιο δεν είναι μια ξεχωριστή κοινότητα αποκομμένη από την υπόλοιπη κοινωνία, αντιθέτως αποτελεί μια μικρογραφία

της. Από τους παραταξιακούς-κομματόσκυλα που λειτουργούν ως εκτελεστικά παραρτήματα των κομμάτων, μέχρι τον πρύτανη που διαχειρίζεται -με αναγνωρισμένη θεσμικά εξουσία- την αξιοποίηση του χρόνου μέσα στα πανεπιστήμια, από τους «αόρατους» εργάτες (καθαρίστριες) και τους διοικητικούς υπαλλήλους που δίνουν τον αγώνα τους ενάντια στις απολύσεις μέχρι τους μεγαλο-καθηγητάδες που προσπαθούσαν να μπουκάρουν μέσα στα -υπό κατάληψη- πανεπιστήμια για να συνεχίσουν την έρευνα -μην τυχόν και πάει πίσω η «καθαρή επιστήμη» τους. Πίσω από τους ατελείωτους καφέδες, τα ξενύχτια και τον ελεύθερο σου χρόνο (αν βέβαια έχεις το προνόμιο της οικονομικής ευχέρειας!!), αυτή είναι η φοιτητική ζωή που σε περιμένει, εξειδικευμένη και αχρηστευμένη γνώση, ανταγωνισμός, ατομικισμός, αποξένωση, αδιαφορία και απάθεια για τα κοινωνικά δρώμενα, ένας ακόμα αγώνας δρόμου! Καλώς ήρθες στην πραγματική ζωή!

Ας ξεκαθαρίσουμε εδώ πως δεν έχουμε κανένα σκοπό να απαξιώσουμε τη γνώση αυτή καθ' αυτή. Αντιθέτως την αναγνωρίζουμε ως πραγματική ανάγκη και ένα από τα πιο βασικά και χρήσιμα εργαλεία του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά αλλά και στο σύνολο, όταν αυτή διαχέεται μέσα από συλλογικές διαδικασίες, ισότιμα, αντιεραρχικά, χωρίς ρόλους (καθηγητής- μαθητές) και διαμεσολαβητές, όταν υπάρχει το περιθώριο αναδιαμόρφωσης της (βάσει των συλλογικών μας αναγκών) και είναι προσβάσιμη (είτε σαν θεωρία, είτε σαν πρακτική) από όλο τον κόσμο.

Επίσης ας μη ξεχνάμε πως ανέκαθεν υπήρχε κόσμος που επέλεγε να δημιουργήσει εστίες αντίστασης στους χώρους της εκπαίδευσης, δημιουργώντας αναχώματα και βάζοντας τα δικά του χαρακτηριστικά ενάντια στον κόσμο της ιεραρχίας, της εξουσίας, της εκμετάλλευσης, της διαμεσολάβησης. Ο κόσμος του αγώνα έχει κατακτήσει χώρο μέσα στα πανεπιστήμια. Μέσα σε αυτά συναντιέται καθημερινά μεγάλο πλήθος ανθρώπων και στεγάζονται πολλές κινηματικές υποδομές, από ραδιόφωνα, blogs και sites αντιπληροφόρησης (ενάντια στην προπαγάνδα των μμε), μέχρι συνελεύσεις σωματείων και μεταναστών και φυσικά στέκια σχολών και καταλήψεις που με το λόγο και τη δράση τους παίρνουν θέση και μάχονται ενάντια στον ίδιο το θεσμό και τη λειτουργία του πανεπιστημίου.

**Ενάντια στην αποβλάωση του υπαλληλικού
συστήματος
Να χτίσουμε όλο και περιόρισες εσείς αγώνα και
ελευθερίας μέσα στους χώρους της εκπαίδευσης**

Ο στρατός βγήκε παγανιά...

Μέχρι το τέλος Μαρτίου οι γεννημένοι άντρες το 1996 πρέπει να περάσουν από περιοδεύων προκειμένου να απογραφούν για την μελλοντική τους κατάταξη και χρήση από τον στρατό.

...και ψάχνει για φρέσκα μυαλά

Μέσα στους χαμένους 9 μήνες της θητείας ο στρατός θα επιχειρήσει να διαχύσει στα μυαλά της νεολαίας τις αξίες και τις αντιλήψεις της εξουσίας: τον ρατσισμό, τον εθνικισμό, τον σεξισμό, τον милитарισμό, την υποταγή στην ιεραρχία, την ομοιομορφία, την πειθαρχία. Θα επιχειρήσει να διαμορφώσει τους πολίτες που χρειάζεται αυτή η εξουσιαστική, καπιταλιστική κοινωνία. Θα επιχειρήσει να δημιουργήσει τους πρόθυμους φαντάρους που θα υπερασπιστούν τα συμφέροντα των κυρίαρχων.

9 μήνες πλύσης εγκεφάλου είναι πολλοί. 9 μήνες για πάρτη σας είναι πολλοί... και έχουμε τόσα πράγματα να κάνουμε. Έχουμε να ερωτευτούμε, να κάνουμε βόλτες με φίλους, να κουβεντιάσουμε, να ονειρευτούμε και να κάνουμε πράξη τα όνειρα μας, να μπλοκάρουμε την καταστροφή που επιβάλλετε, να αγωνιστούμε για τη δική μας και όχι για τη δική σας ζωή!

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Στιγμές από την «άγνωστη» ιστορία του ελληνικού στρατού

Θα ήταν αστείο να πιστέψουμε ότι οι στρατοί υπάρχουν για την υπεράσπιση μας, για την υπεράσπιση των «από κάτω». Τα παρακάτω παραδείγματα δείχνουν ξεκάθαρα ότι όπως όλοι οι στρατοί, έτσι και ο ελληνικός, υπερασπίζονται τα συμφέροντα των κυρίαρχων με διάφορους τρόπους. **Απολαύστε...**

Ιούλιος 2010: Κατά την διάρκεια της καθολικής απεργίας των οδηγών βυτιοφόρων και φορτηγών τα βυτιοφόρα του στρατού, σε απεργοσπαστικό ρόλο, ανέλαβαν τη μεταφορά καυσίμων με σκοπό να σπάσουν την πολυήμερη απεργία.

Ιούνιος 2011: Πραγματοποιείται συνεκπαίδευση ελληνικού και αμερικανικού στρατιωτικού προσωπικού καθώς και άσκηση για τη διεξαγωγή επιχειρήσεων αντιμετώπισης διαδηλωτών και καταστολής πλήθους σε κατοικημένες περιοχές.

Οκτώβριος 2011: Φορτηγά του ελληνικού στρατού βγαίνουν στους δρόμους της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, ξανά σε απεργοσπαστικό ρόλο, για να μαζέψουν τα σκουπίδια που είχαν συσσωρευτεί λόγω της πολυήμερης απεργίας των οδοκαθαριστών.

Οκτώβριος 2012: Η 71η Αερομεταφερόμενη ταξιαρχία (ειδικά εκπαιδευμένη στην καταστολή πλήθους) ήταν παρούσα στην παρέλαση της Θεσσαλονίκης με σκοπό να προστατέψει την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία από το συγκεντρωμένο κόσμο (ο οποίος εν μέσω κρίσης, ανεργίας, αυτοκτονιών, φτώχειας θα μπορούσε να γίνει επικίνδυνος).

ΕΚΔΗΛΩΣΗ
στο Σάββατο
15/02
18.00

- προβολή βίντεο 2+2h διάρκεια 7'
- επιμέλεια για τα νέα δεδομένα στην εισαγωγή (σε Θρησκεία, Ψυχολογία, Κλίμα και Κοινωνιολογία)
- ασκήσεις για το θεατικό του σχολείου από την κρημοβουλία μαθητών και μη, ενάντια στη σιωπηλή μισαγωγή

...και γιατί θα είναι σημαντικό για όλους τους μαθητές που θέλουν να περάσουν στην Πανεπιστήμιο. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στο χώρο του σχολείου, με την παρουσία των εκπαιδευτικών και των γονιών. Το εισιτήριο είναι δωρεάν. Το πρόγραμμα της εκδήλωσης θα ανακοινωθεί σύντομα.

*το Σάββατο 15 φλεβάρη πραγματοποιήθηκε εκδήλωση στο ρεσάλτο από το πείρα(γ)μα και τους “μαθητές και μη ενάντια στη σχολική μηχανή” που αφορούσε τα νέα δεδομένα στην εκπαίδευση και το θεσμό του σχολείου. Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα της εισήγησης την οποία μπορείτε να βρείτε στο blog του ρεσάλτο.

Κλείσιμο και συγχωνεύσεις σχολείων/ 4 πανελλήνιες στο λύκειο/ Επαναφορά βάσης του 10/ Οι μαθητές των ΕΠΑΣ χάνουν τη δυνατότητα να επανεξεταστούν τον Σεπτέμβρη/ Θεσμός της «μαθητείας»: δηλαδή της πρακτικής άσκησης στην επιχείρηση με μισθούς – φιλοδωρήματα/ Φακέλωμα μαθητών στη βάση δεδομένων “My school”/«Άρθρο 16»: άδεια να ανοίξουν ιδιωτικά πανεπιστήμια/ Κατάργηση ασύλου, +2 η επιτρεπόμενη διάρκεια φοίτησης, φοιτητές πετάγονται από εστίες, περιορισμός δικαιωμάτων σε δωρεάν σίτιση/ Νέο διοικητικό όργανο στα πανεπιστήμια στο οποίο συμμετέχουν και managers/ Σχέδιο «Αθηνά»: Κατάργηση πανεπιστημιακών τμημάτων.

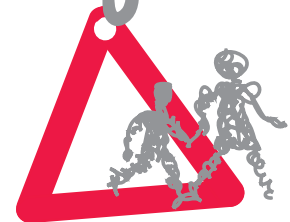
Νέα Δεδομένα στην εκπαίδευση

Το εκπαιδευτικό σύστημα αλλάζει σε όλες του τις βαθμίδες και οι αλλαγές αυτές έχουν ξεκάθαρα κοινωνικά και ταξικά χαρακτηριστικά. Όσοι έχουν χρήματα θα αναλαμβάνουν σχεδόν μόνοι τους την εκπαίδευση των παιδιών τους, αφού χωρίς χρήματα θα γίνεται ολόένα και πιο δύσκολο να τελειώσει κάποιος το πανεπιστήμιο (χρήματα για φροντιστήρια, για ιδιωτικά πανεπιστήμια, για οικονομική συντήρηση του μαθητή-σπουδαστή έτσι ώστε να μπορεί να σπουδάσει κ.α.).

Το εκπαιδευτικό σύστημα παράλληλα ατσαλώνει τα κάγκελα του (καταστολή, επιτήρηση, εκπαιθάρηση, εντατικοποίηση) εν μέσω οικονομικής, συστημικής, κοινωνικής κρίσης, την στιγμή μάλιστα που οι μαθητές και η νεολαία μπορούν να αποτελέσουν «απειλή» μέσα σε αυτό το περιβάλλον (συμμετέχοντας σε καταλήψεις, κινητοποιήσεις, μαθητικές πρωτοβουλίες κ.α.).

Το ζητούμενο δεν είναι να διεκδικήσουμε πίσω το παλιό σχολείο-φυλακή. Είναι να δούμε τη συνολική

εικόνα της καπιταλιστικής, εξουσιαστικής επίθεσης (στους χώρους δουλειάς, στην εκπαίδευση, στην υγεία, στην καθημερινότητα). Είναι να οργανωθούμε και συλλογικά να απαντήσουμε στο πως η ανάγκη και η επιθυμία για απόκτηση γνώσεων θα γίνει με τους δικούς μας όρους, πως η υποβάθμιση της καθημερινότητάς μας θα απαντηθεί με δικούς μας όρους, πως η μετακίνηση του κόστους φοίτησης από το κράτος σε εμάς θα μπλοκαριστεί αλλά ταυτόχρονα ο λόγος και οι δράσεις μας θα κοιτάζουν μπροστά και όχι στο πως θα πάρουμε πίσω εχθρικές προς εμάς δομές όπως αυτή του σχολείου.

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

4 μήνες μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από δολοφόνους φασιστοειδείς είναι ώρα να φωνάξουμε για δικαιοσύνη και τιμωρία για τους φασιστοειδείς δολοφόνους που δολοφόνησαν τον Παύλο Φύσσα, φασιστοειδή πρόκληση και προπαγάνδα. Εξάλλου, σύμφωνα με καταγραφές από τον τηλεοπτικό κανάλι «Πρωτότυπο», φωνάξουμε στην ΡΕΣΑΛΤΟ, όπου και ανέπτυξαν δράση οι φασιστοειδείς και κίνητρο που φαίνεται ότι είναι η δολοφονία του Φύσσα, την ώρα που οι φασιστοειδείς είναι οργανωμένα κίνητρα από κάποιο λαό και ολόκληρη συνείδηση της κοινωνίας να τους αντιμετωπίσει με αποφασιστικότητα. Στο γενικό της προγράμμι, τις ανάγκες, τις εξελίξεις, τις αλληλεγγύες, οι φασιστοειδείς προπαγάνδα και προπαγάνδα που προπαγάνδα προπαγάνδα αλλά αυτός και οι αντιφασιστοειδείς είναι στην ευθεία γραμμή.

ΔΕ ΧΩΡΑΤΕ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

στο Κερατσίνι

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/1, 6.00μμ
Πλ. Νίκης-όδου Τσαλδάρη (τρογανιά-ζαργέτι)

Αποστολή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο 14/01/2024
Κέντρο της Νέας Δημοκρατίας Κερατσίνι
www.kn.gov.gr

αντιφασιστική πορεία στο κερατσίνι

“Ιδιαίτερα ογκώδης και δυναμική υπήρξε η αντιφασιστική διαδήλωση το απόγευμα της Παρασκευής 31/1 στο Κερατσίνι μετά τη βεβήλωση του σημείου δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και την επίθεση στον αυτοοργανωμένο χώρο ΡΕΣΑΛΤΟ από φασιστοειδή της χρυσής αυγής το πρωί του Σαββάτου 25/1. Περισσότεροι από 2000 διαδηλωτές πορευτήκαμε στους δρόμους της Αμφιάλης και των Ταμπουριών με εξαιρετικό παλμό και διαρκή αντιφασιστικά, αντιρατσιστικά, αντικατασταλτικά, αντικαπιταλιστικά, αντικρατικά συνθήματα.”

“Η συμμετοχή εκατοντάδων ανθρώπων από την περιοχή, η ευρύτερη θετική ανταπόκριση της τοπικής κοινωνίας και η πολυπληθής στήριξη της πορείας από τον κόσμο του αγώνα, διατρέψαν και έκαναν να διαχυθεί παντού το κεντρικό μήνυμα του καλέσματος: ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΔΕ ΧΩΡΑΤΕ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ. Ένα μήνυμα που αφορά εξίσου τα οργανωμένα φασιστοειδή, τα τάγματα εφόδου τους, τους πάτρωνες και τους υποστηρικτές τους. Έγινε παραπάνω από σαφές ότι η προσπάθεια της ναζιστικής συμμορίας να επανεμφανιστεί στους δρόμους και τις γειτονίες του Κερατσινίου (25/1), της Νίκειας και του Κορυδαλλού (18/1) και των υπόλοιπων περιοχών του Πειραιά, εκφοβίζοντας, τραμπουκίζοντας, χτυπώντας και δολοφονώντας (πάντα με την ανοχή και την κάλυψη της αστυνομίας, της πολιτικής και φυσικής της ηγεσίας), δεν πρόκειται να γίνει επιτρεπτή. Είτε συνεχίσει να λέγεται χρυσή αυγή είτε μετονομαστεί σε εθνική αυγή. Και αυτό θα το επιβεβαιώνουμε κάθε στιγμή, με κάθε τρόπο.”

Αυτοοργανωμένος χώρος, αλληλεγγύης & ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ
Συνέλευση της Πλατείας Κερατσινίου-Δραπετσώνας
Αυτόνομη Αντιφασιστική Συνέλευση Κερατσινίου

*αποσπάσματα από το ενημερωτικό κείμενο για την αντιφασιστική πορεία στο κερατσίνι λίγες μέρες μετά την εμφάνιση των θρασύδειλων φασιστοειδών στην περιοχή της Αμφιάλης και των Ταμπουριών.

Δε φταίνει απηλά κάποιιοι πολιτικοί, κάποιες πολιτικές, κάποιια κόμματα, κάποιες κυβερνήσεις...

Φταίει το ίδιο το σύστημα και όλοι οι επίδοξοι διαχειριστές του

Mas θέλουν μονοδιάστατους ανθρώπους σε έναν τρισδιάστατο κόσμο.

Το σχολείο ως μηχανισμός ιδεολογικής σφυρηλάτησης της νεολαίας επιδιώκει την κατασκευή πειθήνιων υπηκόων.
Να αναπτύξουμε την κριτική μας σκέψη απέναντι στο ψέμα του εθνικισμού, του ρατσισμού, του σεξισμού, των θρησκειών.
Να διερευνήσουμε τα πραγματικά ιστορικά γεγονότα που είτε μας αποκρύβουν είτε τα εμφανίζουν αντεστραμμένα.
Να αυτομορφωθούμε ατομικά και συλλογικά απέναντι στις άχρηστες και βαρετές «γνώσεις» που προσπαθούν να μας μπουκώσουν.
Να δεχτούμε να γίνουμε υποτελής κανενός κράτους, θεού, αφέντη.
Να απορρίψουμε τις σάπιες αξίες και την έλλειψη οράματος ενός αλλοτριωμένου, καταπιεστικού και εκμεταλλευτικού κόσμου, ιεραρχίας, διαταγών, τηλεοπτικής και καταναλωτικής αποχαύνωσης, κάθε είδους life style που υποκαθιστά την πραγματική ζωή και αλληλοαναγνώριση.
Να σταθούμε αλληλέγγυοι/ες σε κάθε άνθρωπο ή κοινωνική ομάδα που δέχεται το στιγματισμό και την καταστολή.
Να αγωνιστούμε ενάντια στην καπιταλιστική λεηλασία, την κρατική επιβολή, το φασισμό.
Με πυξίδα την αυτοοργάνωση, την οριζόντια συλλογικοποίηση, τη συντροφικότητα.
Για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση. Για μια αυτοδιευθυνόμενη κοινωνία ελευθερίας, ισότητας, αλληλοβοήθειας, κοινοκτημοσύνης. Για έναν αστικό πολιτισμό -ταξικής διαίρεσης, εξουσίας, πλαστών διαχωρισμών και διακρίσεων- στα μουσεία της ιστορίας.
Να μην απελπιζόμαστε από μια εποχή που το μόνο που προσφέρει απλόχερα είναι απογοήτευση.

Γιατί το πιο βαθύ σκοτάδι είναι πριν το χάραμα.

Να εφεύρουμε τα πάντα

Οι απομεινόμενοι

από την όποια ζεστασιά
του σπιτιμού θαλониού
από την όποια χαρά
παλεύει να αναπληρωθεί στα δευμάλεπτα
διαλείμματα

από την όποια ξεχνοιασιά
ενός περίπατου χωρίς ελέγχους
από την όποια συντροφικότητα
δημιουργεί η ελευθερία να μοιραστείς αμόμα
και τα πιο δύσμολλα
από την όποια ελπίδα
κρύβει η δυνατότητα να ονειρεύεσαι

γελάνε με το τίποτα
και κλαίνε με τα πάντα
έχουν να εμπνευστούν το τίποτα
και να εφεύρουν τα πάντα

Στους απομεινόμενους
το χέρι δεν τεντώνεται για να δώσει
δεν τεντώνεται για να πάρει

Στους απομεινόμενους
το χέρι τεντώνεται για να μοιραστεί
απόηχο του ομόου του τίποτα
και την λαχτάρα για τα πάντα

Για τον Α.

